

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce : **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti žalovanému : **Městský úřad Vrchlabí**, se sídlem Zámek 1, Vrchlabí, za účasti : **M. V.**, v řízení o žalobě na vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. března 2011, č.j. PD/4749/2011 ZN:JID/7223/2011/MUVR, t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Zúčastněná osoba n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. března 2011, č.j. PD/4749/2011 ZN:JID/7223/2011/MUVR. Tímto rozhodnutím žalovaný zrušil v přezkumném řízení svoje rozhodnutí ze dne 17. 10. 2006, č.j. PD-363/2006-OVVS-VR/Kr, které nabylo právní moci 4. 11. 2006 a kterým rozhodl o tom, že se zúčastněná osoba dopustila přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích.

Žalobce upozornil na skutečnost, že přezkumné řízení ve smyslu § 95 odst. 2 zákona č. 500/1990 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, může být zahájeno nejpozději do jednoho roku od právní moci rozhodnutí ve věci (§ 96 odst. 1 téhož zákona) a rozhodnutí ve věci přezkumného řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci (§ 97 odst. 2 téhož zákona). Žalobou napadené rozhodnutí přitom bylo vydáno po téměř pěti letech.

Ze shora uvedených důvodů proto dle žalobce trpí napadené rozhodnutí závažnými vadami, pro které je nelze za rozhodnutí vůbec považovat. S odkazem na § 77 odst. 2 správního řádu se tak obrátil na soud s návrhem, aby napadené rozhodnutí prohlásil za nicotné.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě v podstatě potvrdil skutková tvrzení uváděná žalobcem. Uvedl, z jakých důvodů zrušil napadeným rozhodnutím původní

rozhodnutí – příkaz o uložení částky 1. 500,- Kč zúčastněné osobě za dopravní přestupek. Napadené rozhodnutí označil za chybné.

Zúčastněná osoba se k žalobě nevyjádřila.

O věci usoudil krajský soud následovně.

Soud ve správním soudnictví může vyslovit nicotnost rozhodnutí správního orgánu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. může se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Dle odst. 2 téže normy může žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. V rámci takto vyvolaného soudního řízení může soud, zjistí-li, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vyslovit rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu (§ 76 odst. 2 s. ř. s.)

Aktivně legitimovaným k podání takové žaloby je tedy v podstatě osoba, která tvrdí, že byla na svých právech zkrácena přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím správního orgánu. Takovou osobou ale nemůže být krajský úřad. Tomu totiž, jakožto správnímu orgánu, kterému je tím kterým zákonem svěřena rozhodovací pravomoc, z podstaty věci postavení účastníka správního řízení nepřislouší. V přezkoumávané věci byl konkrétně v postavení případného odvolacího orgánu vůči rozhodnutí žalovaného (přestože tak fakticky nevystupoval, protože opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ani proti napadenému rozhodnutí žalovaného, podán nebyl). Účastníkem správního řízení předcházejícího vydání rozhodnutí žalovaného, vyslovení jehož nicotnosti se domáhá, tedy žalobce pochopitelně nebyl a vzhledem ke shora uvedenému ani být nemohl.

Uvedený závěr podporuje i znění § 68 písm. c) s. ř. s., podle něhož je žaloba nepřipustná také tehdy, je-li jediným důvodem tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, nedomáhá-li se žalobce vyslovení této nicotnosti v řízení před správním orgánem. I z obsahu tohoto ustanovení je zřejmé, že úmyslem zákonodárce bylo legitimovat k podání žaloby, v rámci níž by byla namítána nicotnost rozhodnutí správního orgánu, účastníky správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo.

V souvislosti s tím poukazuje krajský soud ještě na právní závěr obsažený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č.j. 5 A 45/2001-65, dostupné na www.nssoud.cz; podle něhož žalobce, kterému dle platné právní úpravy

nepříslušelo postavení účastníka správního řízení, nemá v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu žalobní legitimaci.

Krajský tedy opakuje, že krajský úřad, jakožto odvolací správní orgán, nemá aktivní legitimaci k podání žaloby dle § 65 s. ř. s. na vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Krajský soud dodává, že na tomto závěru nic nemění ani ustanovení §§ 77 a 78 správního řádu, na něž žalobce v žalobě odkazoval, neboť ta aktivní legitimaci k podání žaloby na vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu neupravují.

S ohledem na uvedený nedostatek procesní legitimace žalobce krajskému soudu nezbylo, než žalobu odmítnout, protože návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou (§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.)

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Ke stejnému závěru dospěl i ohledně zúčastněné osoby, když ta navíc dle § 60 odst. 5 s. ř. s. na náhradu nákladů řízení v zásadě právo nemá s výjimkou tam uvedených případů, které ovšem v přezkoumávané věci nenastaly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 15. srpna 2012

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu